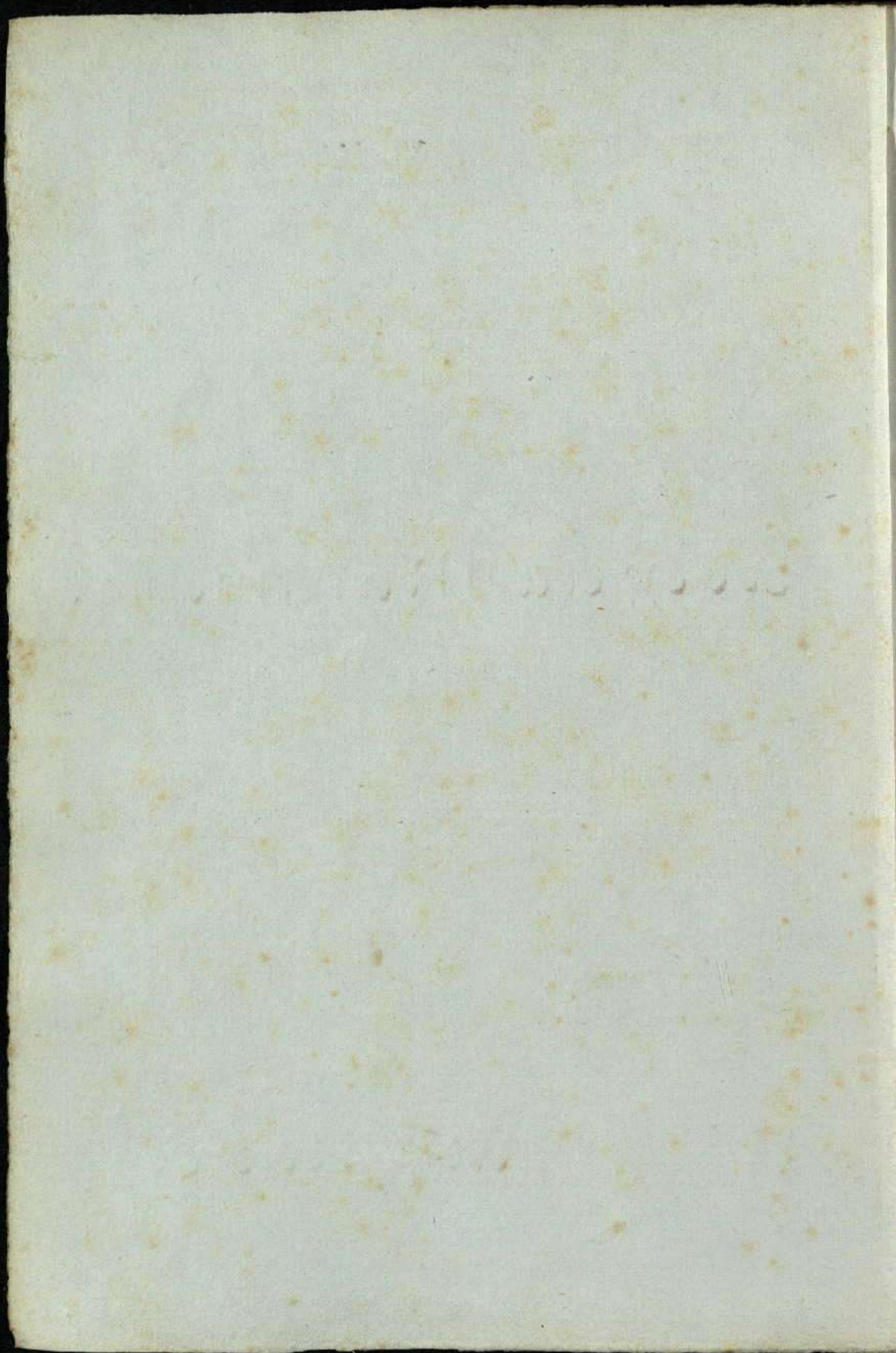

Arm.	Pres.	C.	N
189	CCC	H	8.

Agencia Matrimonial

Acte segon.

ms. 650/2

Acte segon

Sala adornada decentment.
Dos portas laterals que fi-
guran dar à l'interior y
una al foro que es la de
entrada.

Al aixecarse el teló
Concha en trage de casa
esta sentada y Matilde
vestida de carrer ab Sombre
ro &c. està de peu.

Escena I
Concha - Matilde

Co. No, ja't dich que fem goig!...
El papà per volernos trovar
nubis rics, va inventar que
nosaltres teniam deu mil
duros de dot, y ells creyent
qu'era veritat, 's van casar
fent veurer qu'eran dos
fills d'uns grans bicendats,
y ara ens trovem..

Ma. Contento y enganyato.

Co. Oh! si estiguessim contents

vay... Tristos y enganyats.
Jo ya espero el dia que 'no
vinguin a pendrer els mobles
y l'amo de la casa 'no tregui
per falta de pago.

Ma. Nosaltres no tindrem aquet
treball. Com que no vam
trovar pis, porque ell no te-
nia mobles per ficari, vam
anar a la fonda; l'amo
prou demana diners, pero
no n'hi ha; ya no sab que
dirli.. ara li hem dit que
pot ser la setmana entrant;
el dia 7.

Co. Y porque' el dia 7?

Ma. Perque es el dia de l'extracció
de la Loteria. El papà'm
va posar 2 rals en un decim

Co. Vaya una esperanza!...

Ma Doncho es la única que té
el fondista per cobrar.

Co. Y las joyas?

Ma Calla, dona!.. l'altre dia
me l'has anava a em-
penyar y va resultar qu'
eran de brillants ameri-
canos.

Co De debo?

Ma. Varem tenir un disgust
ab ell!.. Enganyarme a
mi!.. Dirme que li ha-

vian costat cinch cents du-
ros a ca'n Marriera.

Co. Ni ell deu saber ahont es
a ca'n Marriera.

Ma Aquell dimoni de Sr̄a
Mónica en té la culpa de
tot... quina peccat!..

Co. És clar.. Com lo que volia
ella era cobrar lo que'n
Yaco y en Felipo li debian
va remouner el mon per
Casarnos. Quan va arri-
var a deixar la dispesa
sense tractos per fer veurer
qu'ell los habia comprat.

Ma y vos els deixa de franch?

Co. Prou!. de franch!. Ja'n fa
cara.. Pagant vuit duros ca-
da mes.. És veritat qu'enca-
ra, no ha cobrat res.. Prou
qu'ens amenaça dient
qu'els farà venir a carre-
gar. Com que a la cuenta
també ella els té llogats...

Ma Si està bé per xafardera!
Co Ab lo que m'has fet quedar
parada es ab lo de las yoyas!
Diamants americanos!...
Al menos las mevas son
bonas.

Ma Com que'l Senyor Cristo-
fol que també es pensava

que teniam el gran dot
en va sortir fiador cobrantse
el cent per cent...

Co. Lo cert es que jo las tinch
y que las tinch tancadas y
ningu sabra ahont son.

Ma. Y tu creus verdaerament
que 'n Paco y en Felip
no tenen res?

Co. Jo ho juraria.. pero calla
que son aqui.

Escena

Mateixos - Paco Felip.

Pa. boncha.. Tanca el pis qu'anem

ab la Matilde y en Jelis a
la fonda.

De. Venras tu t'has de quedar
fins que vingui aquell a
portarte aquells diners.

Pa. Tens raho. No se ahont tinch
el cap.

Co. Quins diners?

De. Uns que va guanyar ahir
al domino.

Co. Noys, no vos entench.

Ma. Ni yo.

De. Aixó si qu'es facil d'enten-
drer.

Co. El que t'haig de dir qu'aixi
no hi segueixo. La porta

d'aquesta casa sembla la
d'una barberia, els disa ptes.
Tot'hom truca.

(Trucan)

Sento.?

Pa. No responguis. Parlem un
shich mes baix.

Co. Y això es viurer?

Ma. Y igual m'pasa a mi a la
fonda.

Co. Ahir va veni el Sastre, la
modista, el Sabatè, el del
gas, y a ultima hora el
Sr Cristofol y la Sra Mòni-
ca, qu'hos dich que me'n
van dir...

Pa. Perque obrials?

Je. Això es. Perque obrias?

Co. Just!... L'escombriare se'n
anava y en aquell mo-
ment van arriuar.

Pa. Dona; no obris ni al es-
combriare.

Co. Si.. Y qu'haqafem el
colera?

Je. Prou que 'l tenim el
colera...

Ma. Pero això s'ha d'acabar.

Pa. El clà que s'acabará.

El dia que ens entreguen
els deu mil duros de dot
que teniu cada una.

Co. Ya saben que 'l papà corre

per això.. que'l parent que
ens ho hobia d'entregar es
à fer un viatge.

He. Ahont?

Pa. No ho vulgas saber. Al
polo, o a la lluna.

Co. Las vostres hienças si
que hi dehenen ser a la
lluna.

Mat. Y a la de Valencia.

He. Nosaltres no ens podem
presentar a casa que no
els ensenyem els dots.

Pa. Y en fi.. que tan enrahonar..
Ara la qüestio es fer alló
que sabs, Felip.

Co. És que la Senyora Monica
ha dit que vindria a ca-
rregar els trastos avuy ma-
teix.

Pa. Dè..

Ma Y el Senyor Cristofol diu
que vindrà a embargaro
tot.

Pa. Qu'embargui. Anen, a-
nen cap a la fonda que
yo vindré tot seguit.

Co. Si ve el papà.

Pa. Ya deixaré dit a la por-
teria en ahont som.

Ma Vamos, donchs, Concha,
Cuita.. arreglat.

Co. Mira... el sombrero y ya
estich. Altre vegada..

(Frucau)

Pa. Que vagin trocant....

(Frucau mes fort.)

Je. Es ven que t'è pressa. Qui
dimoni deu ser?

Pa. (No es ningun que no porti
dinero, no.)

(Forman a trocar)

Ma. Mourà un escàndol y els
vehins se'n enteraran.

Pa. Veyam si puch veurer
qui es.

(vae fora)

Co. Vamos yo estich abochor-

nada.. Yo ho diré al papa.

Yo aixís no hi puch viurer.

Ma. Ah! ni yo tampoch.

Ye. Ah! ni yo.. No faltava

mes.

Ma No hi estava feta jo en
aixó.

Co. Ni jo..

Ye Ni jo...

Pa. ^(Paco sortint.)
És un que no 'l conech..
No té pas cara d'acredor.
L'obro?

(Forna a trucar)

Co. Obra, obra.. perquè sembla
que no té pas ganas d'a-

marcen.

Pa. Oh! y ni ens deixava anar
a nobaltres

Pa. Donchs l'obro.

(Vase y torna a
sortir ab en Met.)

Escena
Mateixos. Met.

Pa. Dè, que vol?

Met. Que no hi es la mare?

Pa. Qui es la seva mare?

Met. Ay, malvinatge d' mon!
qu' es fan els tontos, o es
que ho son? No es ha
dit la mare qu' habiam de

venir à carregar els mobles?

Pa. Que voste es?

Met. El noy de la Mònica..

Si jo m'estava al cafè y
m'ha dit: Met, ves al ca-
rrer de 'n Codols a casa
d'aquell sociu qu'es va
casar y ja m'hi trovaràs
qu'hem de carregar els
mobles.

Je. (Ay! la mare!)

Pa. Ah!.. si.. voste es el noy
de la Mònica.. Mira no
l'haquera conegut.. Pero
ara, ben mirat, veig que
te la mateixa cara.

Met. Ay! que romanos!..

Pa. Com. romanos!..

Me. Dè.. que s'ha de carregar?
que jo al café tinch feyna,
malvinatge el mon. La
mare es pensa que yo tinch
d'esta sempre a la seva
disposició.

Pa. (Com m' desentredo d'a-
quest home, ara?) Que-
no, si.. m'ha dit qu'es
carregues aquest arma-
ri y el portes a l'entra-
da de Sarria que ja la
trovarà allí.

Met. Que jo porti...? Wai, ja estan
ben lletos vostres y ella.

Ay, malvinatge el mon.
Que s'han cregut vostei y
la mare?.

Pa. Oh! nosaltres...

Mel. Da! ba! alanta... Quan
vingui li diré que me
n'hi entornat al cap. Que
no soch cap conductora
(anantem) (Malvinatge el mon!)
(Vase foro. Paco va
a tancar)

J. En Paco es l'home de las ocurrencias.

Co. Ay, Senyor! Quin home!

Ma. Quina por m'ha fet!

Sembla un gitano.

(Forna Paco.)

Pa. Ya veuren.. En l'estiu y
anensen cap a la fonda.
Depressa, si no avuy no ens
deixan eixir de casa.

Co. Yo si qu'estich aviat lles-
ta. No tardis molt, sento?

Pa. No tingas por.

(Forman a trocar.)

Mat. Altre vegada.

Co. No os ho dich?.. Si valdria
mes deixar la porta oberta.

Pa. No 'n faltaria d'altre.

Co. Dè.. que obrim, o que fem?

Pa. Esperat pot ser no hi torni.

(Hi tornan).

De. Sembla que 'n t'è ganas.

Co. Pot ser es el papa

Mat. No pot ser ell encara.

Pa. No criden... callen. (abrum baixa.)

Co. Ara hi penso y si es el
que t'ha de portar els
dineros del domino?

Je. Ab aixó també te valho.

Pa. Oh! y hem d'obri sino
no agafa el vespre aqui.
Esperem, Obriré la reixeta
à poch à poch a veure
si 'l coneix.

(vase)

Co. Jo si seguia aixó fora
morta en quatre dias.

Je. Ya ho acabarem. Fen

una mica de paciència.

Yo crech que ab aquets
cuartos qu'ha de cobrar en
Paco del domino ens posarem
els ossos a lloch.

Ma. Encare estás d'humor?

Jet. No, no.. que t'ho dich de
serio..

(Paco entrant.)

Pa. Miren si n'hi fet de feyna
en aquest moment.

Je. Qu'es?

Pa. Un compte del cansaladi
una esquila d'un procura-
dor y una citació per de-
ma a las deu a San
Gayetano. N'hi habia tres

que s'esperavan a la porta.
Je. Y a quin hora es la citació?

Pa. A las deu, Pero todas las
horas son iguales. Com
que no hi hem d'anar.

Je. (Que sempre ha estat mirant
p'el balco).

(Ara ve, Paco, el moblista.)

Pa. Vaja, aneu.. a deu siau.
(Cuita Felip).

Co. Vindrás aviat, eh?

Pa. Desseguida.

Je. Bueno adios.. (dintre un
quart al moll)

Pa. (Dintre un quart.)

Ma. Adios!

Escena

Paco. Luego Moblista.

Pa. Un' hora de sort y donem
el gran cop. Luego a Ame-
rica y no tornem fins qu'ha-
guem fet fortuna. Jo tinch
un amich que hi ha gua-
nyat cent mil duros ab una
parada de escayola y lla-
vo de nap. y això que
aqui may habia pogut
dur callos.

(Armean.)

Ja tenim aqui l'home.

(va a obrir y entra ab lo moblister)

Ya pot entrar. Com si fós a
casa de vostè.

Mo. Gracias.

Pa. y la conductora?

Mo. Ara el dependent es a
avisarla.

Pa. Ya du la llista?

Mo. Si.

Pa. Es tal com ho va veurer
ahi.

Mo. (Mirant el quarto de la dreta)

Si.. ja veig que hi es tot.

Pa. No pot dar els vint y cinch
duros més?

Mo. Vol desfer lo tracte?

Pa. Fan arrepenitit n'esta?

Mo. Si tot 's trova per cap

diner. Fe fet el recibo.

Pa. Aquí 'l té. Tres cents
duros.

Mo. Donchs conti. No li cos-
tara gayre. Tot es paper.

Pa. Millor. Menos carga.

Al menos si la dona m'ha
carregat, voste no m'carre-
qui;

Mo. Ves. qui ho habia de dir?
Si es la que ahir quan
jo pujava l'escala, ella la

baixava, es una gran dona.

Vuy dir qu'es guapa.

Pa. Ya'n pot tirar un tros a
l'olla.

Mo. Y li ha fugit ab un fran-
ces.

Pa. Fugit, no: Se n'hi ha anat.

Y jo l'hi he deixada anar
y gracias. Vol que entenen-
de ab ell, la tinguis jo ab
mi?

Mo Això es veritat.

Pa. Per xò he dit. Nada!. in-

vench els mobles, in re-

dueixo en un piset en

el Poble Sec; prencch una
criada...

Mu. Que ja n'hi ha de bonas.

Pa. Per xo mateix. Y ab els tren-
te duros que tinch diaris
de renda visch com un recto.

Mu. Tira peixet! (No 'l feya
de tanto diners.)

Pa. Bé.. vostès ja carregaran.
Luego deixin la clau del
pis al vehi del devant o
tanquin de cop que jo
vairg a fer unas dili-
gencias.

Mu. J'ami.. f'ami.. a tots los mu-
bles hi ha las claus?

Pa. A' totò las hi trovarà. Pario
bè... si no em tornavam a
venir... ja ho sab... Poble
Sedh... carrer del "Qui juga
no dorm" 64. 1^a

Mo. Ja sab vostè ahont te la
seva.

Pa. Hasta luego.

Mo. Estiga bé.
(vase)

Escena

Moblista luego Met.

Quin carrer!. Carrer del

qui juga no dorm"! . No
l'havia may sentit ano-
menar. Deu ser algun de
nou. Com que cada dia
en fan.. M'sembla qu'he
fet un gran negoci.. La
consola ja la tindré venu-
da a n'aquell militar que
m'va dir qu'era casaba y
desitjava algun moble..
Venre també si li endoso
el sofa.. L'ofici de dra-
paire es el gran ofici.
El qu'ha de venir a parlar
a nosaltres es igual que
si se l'hi catés foch a casa.

o hityor, per que p'el foch
encara hi ha bombers y
per nosaltres o després de
nosaltres, una corda al
Sostre

(Surt Met.)

Me Ja som aquí, Matvinal.
Je el mon!

Mo. (Qui deu ser aquest?)

Met. Y Don Paco?

Mo. Ara acaba de sortir.

Met. És que ja tenim la con-
ductora a baix.

Mo. (ah! es un mossò de la
conductora.) Bé... ara ca-
rregarem.

Met. Mireus, que la mare y
D. Paco tenen un fetxe!
Pensar-se que jo havia de
Carregar-me els armaris
y las calaixeras a coll
y bé. Trou! Per laixo hi
ha conductoras.

~~Much~~ Ara si no'ls hi agrada
que ho deixin. Algu las
hagava.

Mo. Quantas en venen?

Met. Dugas.

Mo. De.. vasa, no vindra
pas d'aqui. (Jo havia dit
una.. ja haguerá vingut just.)

Met. Per ahont comensarem?

Mob. Ya hi la corriola ?

Mel. Ara son à posarli.

Mob. Comensarem per aquest
Armarí.

(Entra un mosso)

Mos. Ya son aquí las conductoras.

Mob. Ja ho sabem. Ara anem
à carregar.

Mos. De quin som els qu'hem
de carregar ?

Mel. Els de la Riera alta.

Mos. Nosaltres som els del carrer
Condal.

Mob. Just.. Els del carrer Condal
son el que jo he fet avisar.

Mel. De.. qui es vostè ?

(un altre mossò)

os 2º. Aquí hi ha las conductoras.

ob. Quinas conductoras?

os 2º. Las de carrer de Sant-Olagner.

ob. Qui redimoni ho entent?

et. (p'd bala) Fot lo carrer está ple de conductoras.

os 1º. Yo vinch en recado de Sa Monica Lorel.

et. Aixó es.

os 2º. Yo en recado de D. Joseph Serra.

ob. Such jo.

os 3º. Yo en recado del jutjat de San Bertran.

Escena

Mateixos. D. Cristofol. Crespi
Actuari. Agutxils &

Act. Pendrem, antes de carregaro,
inventari de tot?

D. Cris. Ja'm conformo ab lo que
hi ha. Carreguem, carreguem

Mob. Com s'enten, .. carreguem,
carreguem?. Aquets mobles
son meus.

Mel. Ay, malvinatge el mon!..
Aqui no hi ha res de nin-
gu mes que de la mare.

D. br. Aquí venim a embargar a
D. Paco. Aquets mobles son
seus.

Mob. Yo els hi comprat, y tinch
establiment obert; pago con-
tribucio y ningun te dret sobre
lo que tinch adquiririt.

Act. Veyam el recibo

Mob. Vegi.

Act. Es veritat. Senyor Cristofol
hem fet tart. Tot es seu.

Mel. Y qui ha de ser seu, mal-
vinalte el mon!..

Mob. Noy, carrega aquet tocador.

(Un mussu se'n du el tocador)

Mel. Si tocan cap mes moble

m' perdo, malvinatge d
mon.

Act. Vegi que no vagi al cala-
boso del Jutjat.

Mel. Y aixó es justícia.

Act. Aixó.

Mes Es dir que si jo hi atxuro
el barret y me'l vench,
esta per ben venut.?

Ac. (al Mob.) Pot seguir carre-
gant. Vostre Senyor Cristofol
té dret sobre els dennis bens
del deudor.

Mosso. Carreguem o no?

Mel. Y qu'has de carregar!

Mosso. 1 D'aré lo que'm manin.

Mosso. 2 Y a nosaltres qui ens paga?

Escena

Mateixos. D. José.

D. Jo. (Por fortuna llegó a tiem-
po.)

Todos. ¿Quién es?

D. Jo. Que estos muebles no pue-
den tocarse. Mis yernos se
han escapado para Ame-
rica. Pero aquí hay una cesion
à mi hija de todos los mue-
bles, hecha por su marido.

Act. Esta en justicia. (Mirando)

Mel. ¿Está en justicia, mal
vinalte el mon. Primer

estaba en justicia qu'els
carregues D. Cristofol. des-
pres estaba en justicia que
ls carregues aquet senyor,
y ara esta en justicia que
no es moquin, que son
de la senyora.. quina jus-
ticia mes bellugadisa, mal
vinatge el mon!

D. Jo. A qui falta un tocador.

Mosso. Aquell que ha carregat
el tocador, es un timador,
jo el conech.

D. Jo. Que dice!.. y en el habia
las joyas de mi hija!

D. Cr. Diga mellor las mevas.

Met. Me'n alegre, malvinatje
el mon!

Ad. A ver, si es pot atrapar.
(vami)

Mob. Dè... però...

D. Jo. Juera todo el mundo de
mi casa!

D. Cri. Las joyas que yo habia
pagat...!

Met. Pot això es dirà a la mare.

Escena

Mateixos. Monica.

Mo. Qui ho diu que no m da-
ràn els mobles?

Met. Ella!...

D. Jo. Y...? Una causa criminal por

haber engañado a esas
dos niñas. Y. V. D. Cristofol
por haberme hecho pagar
tres duros diciendo que
me encontraría una es-
posa.

Crist. Yo no he faltado!

D. Ju. Como no?.. Donde está?

Crist. Está V. hablando con
ella.

D. Ju. Como!.. V... (Está gorda!)

Mo. (Ay! con me mira!)

D. Ju. Está V. conforme en unirse
conmigo?

Mo. Por la mia parte...

Cri. Aixis no tindran rahons

p'els mobles.

D. Ju. És veritat però y las joyas?

Mel. Es recobrarán.. En el
mon tot s'arregla... Ja

'l conech al que ha carregat
el tocador. Es de la

Colla del quart districte.

No mes s'haurà de dar

alguna cosa de trovas.

Mo. Ves, donchs, corra fill meu.

(Vase Mel.)

D. Ju. Con que me admite para
esposo?

Mo. Soy suya!

D. Ju. A V. D. Cristofol, se le pagaran

las joyas.. Pero a los pillastres

de mis yernos les he de hacer

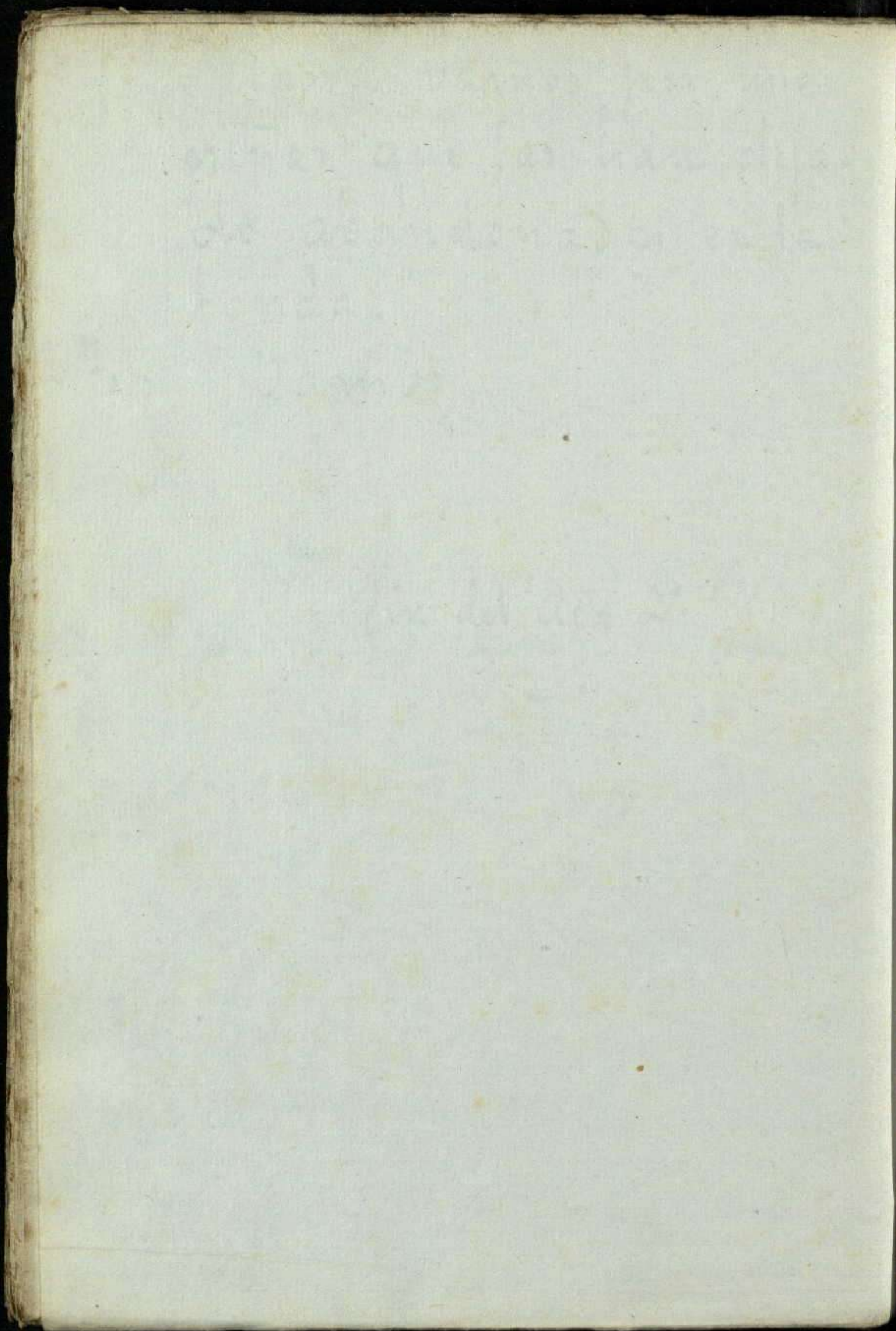
perseguir criminalmente.

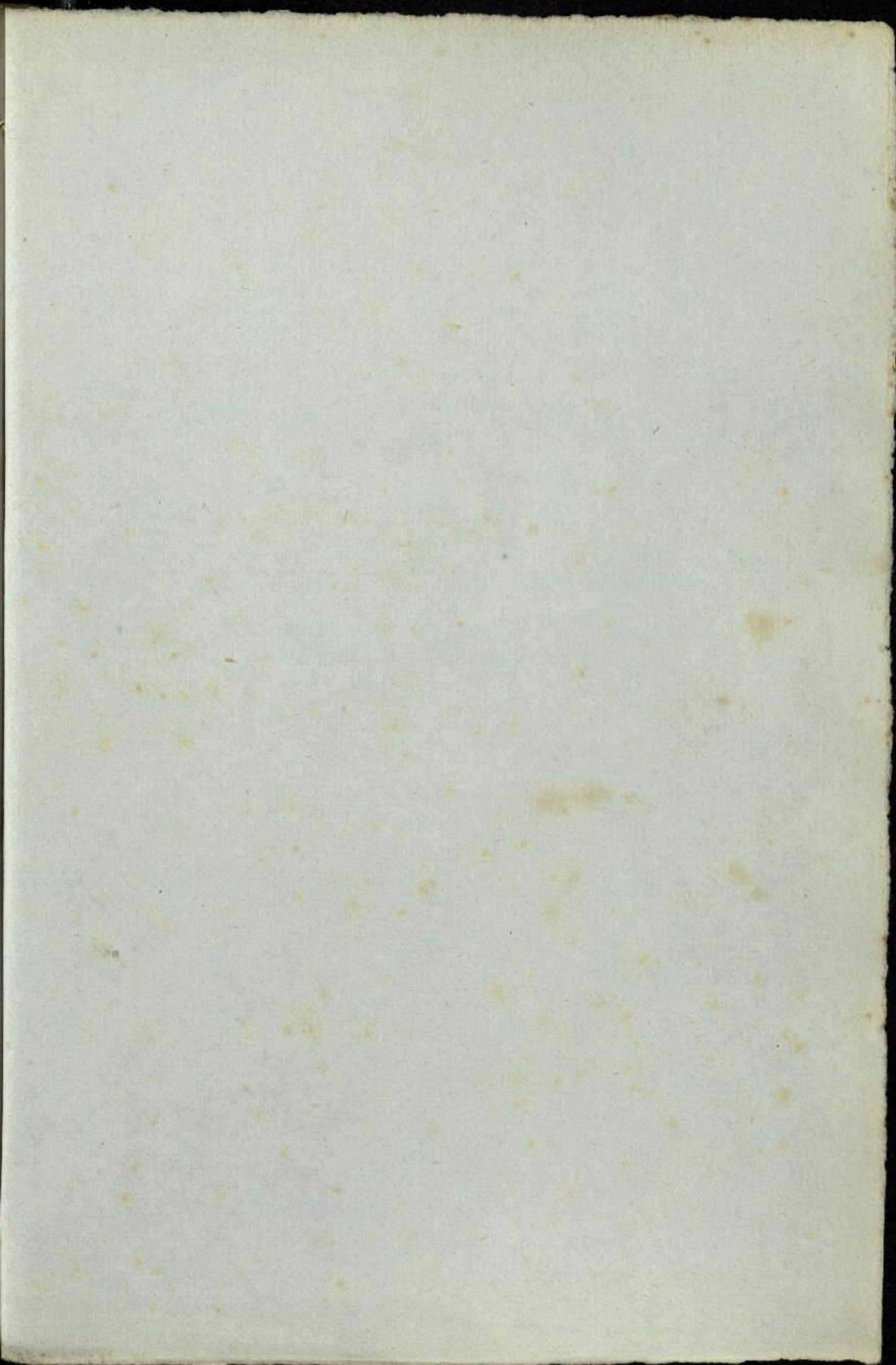
Ahora vamos por mis
niñas que las han deja-
do abandonadas en la
fonda.

Fols

Vamos.

Fin del Acto 2º

1006389465